

Rafalni zikr nakon namaza (Žalosno!)

Velika je razlika između onoga koji nakon namaza slavi Allaha, zahvaljuje Mu se i veliča Ga razmišljajući o riječima koje izgovara, i onoga koji to ne čini tako, koji dok zikri primjećuje ko je sve došao na namaz...

Blagodati koje nam je Allah podario ogledaju se u imetku, zdravlju, snazi..., a najveća od svih blagodati jeste blagodat pokornosti Allahu. Na svim blagodatima Allahu se zahvaljujemo poslije svakog namaza razgovijetno izgovarajući trideset tri puta "elhamdulillah". Tako bismo barem trebali da se zahvaljujemo. Ali, da li mi zikr poslije namaza izgovaramo tako razgovijetno ili se naše izgovaranje zahvale Allahu svede na takvo izgovaranje poslije kojeg dobijemo nešto poput "elhamdulillahdulila" izgovarajući sve dok prsti ne završe... Kad prsti završe, znamo li otprilike šta smo rekli ili koliko smo izgovorili, pitanje je. Ali, kada bi neko sebe snimio pa kasnije pustio taj snimak, uvidio bi da nije izgovarao "elhamdulillah", da je to nešto skroz drugo.

Velika je razlika između onoga ko namaz klanja tek tako da bi se riješio obaveze, da bi ga se otarasio, kao što neki kažu, i namaza onoga koji uživa u svom namazu. Velika je razlika između onoga koji nakon namaza slavi Allaha, zahvaljuje Mu se i veliča Ga razmišljajući o riječima koje izgovara, i onoga koji to ne čini tako, koji dok zikri primjećuje ko je sve došao na namaz, pa kad ugleda nekog, pomisli: "Aha tu je, trebao bih ga nešto", "Aha, i on je tu, sačekat ću, ako Bog da, kad završi zikr".

Onaj ko na ovaj način zikri treba da zna da taj zikr ima samo formalnu važnost, da riječi zikra izgovara motorički, iz navike jer je godinama navikao da tako zikri.

Možda se na samom početku, kada je tek počeo klanjati, drugačije postavio prema zikru, pa je s razumijevanjem i iz dubine srca izgovarao "elhamdulillah, elhamdulillah", ali vremenom je to prešlo u rutinu, tako da se izgubila suština zikra. Od nas se traži da se poslije svakog namaza, izgovarajući trideset tri puta riječi zikra, zahvalimo Allahu na blagodati namaza, što nam je olakšao da klanjamo, znajući da se naš namaz i post i svi ibadeti i naš život i smrt i to što smo muslimani, nalaze u Allahovim rukama. Ne dao Allah, jednoga dana čovjek to može da izgubi i zbog toga je veoma bitno da Mu se zahvaljuje na toj blagodati kako mu je Allah ne bi uskratio.

*Sa predavanja hfz. Almira Kapića
Za N-um.com pripremio Admir Ćomić*